

Quasimodogeniti

J 20, 19-23

19.4.2020

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce, Syna i Ducha svatého.
Milosrdenství, láska, pokoj stůj při vás dnešního dne i dny příští.

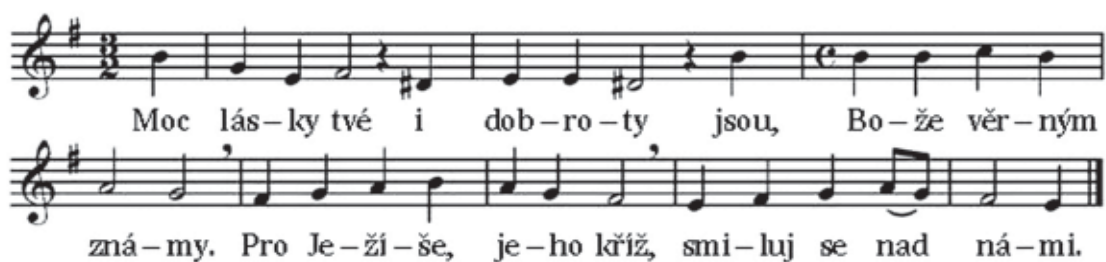
Introit: Ž 116, 10;13

Uvěřil jsem, proto mluvím; byl jsem velmi pokořený.
Zvednu kalich spásy a budu vzývat Hospodinovo jméno.

Píseň: 667

Confiteor:

- L: Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu,
S: **neboť Hospodin je velký / a vší chvály hodný.**
- L: Sklánějte se před Hospodinem v jeho svatém chrámu,
boj se obličeje jeho všecha země,
S: **neboť přichází, / aby soudil zemi.**
- L: Hospodin na nebesích upevnil svůj trůn, ve spravedlnosti kraluje nade vším.
S: **Dobrořečte Hospodinu, / všichni služebníci jeho. / Amen.**
- L: Sestry a bratři, shromáždili jsme se ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Vyznejme proto všemohoucímu Bohu pokorně své hříchy. Modleme se:
- S: **Všemohoucí, / milostivý Otče, / vyznáváme, že jsme zhřešili /
svými myšlenkami, / svými slovy / i svými činy, / které jsme vykonali, /
i těmi, které jsme nevykonali.
Pane, / buď milostiv nám hříšným.
Podle svých zaslíbení, / Bože, / obnov ty, / kdo činí pokání.
Daruj nám, / milostivý Otče, / pro Ježíše Krista, / našeho Pána,
abychom žili pokorně / a spravedlivě, /
ke slávě tvého svatého jména.**

L: Prosíme, nebeský Otče, dej nám, kteří jsme obtíženi poznáním svých vin, přijmout tvé milostivé odpuštění, abychom, očistěni od všeho hříchu a oděni tvou spravedlností, měli podíl na radosti tvých svatých, pro tvého Syna a našeho Spasitele. Amen.

Modlitba:

Pane, děkujeme, že jsme se mohli probudit do nedělního rána. Děkujeme ti, že jsi v tomto dni slavně povstal. Děkujeme ti i za to, že nejsme odsouzeni k věčnému kvaltování a namáhání, že můžeme v tento den spočinout.

Ježíši Kriste, tvůj život, smrt i zmrtvýchvstání je nám záhadou. Náš rozum nedovede vše přijmout. Prosíme, dej, aby tajemství tvé smrti a zmrtvýchvstání nám zářilo ve chvílích pochyb.

Skláníme se Pane, před divem zmrtvýchvstání. Dej, aby naše srdce se naplnila vírou. Tobě, Ježíši Kriste, patří čest a sláva.

Duchu svatý, dej nám otevřenost k pravdě, poznání. Dej, abychom i dnes mohli prožít moc obživujícího slova.

Tobě Bože Otče, Synu i Duchu svatý patří čest a sláva na věky věků. Amen.

Čtení: Gn2, 4-9

L: Hospodine, po všechny dny ti chceme dobrořečit a tvé jméno chválit navěky a navždy.

S: **Svatý Bože, / milostivý Otče, / dobrořečíme ti za to, /
že jsi nás stvořil, / že nás chráníš a obdarováváš. /
Dobrořečíme ti za nezměrnou lásku, /
z níž jsi dal světu vykoupení v našem Pánu / Ježíši Kristu.**

L: Prosíme, / dej nám plně poznávat svou milost, abychom s vděčným srdcem zvěštovali tvou chválu nejen svými rty, / ale i životem oddaným tvé službě,

S: **abychom chodili před tebou / ve svatosti a spravedlnosti /
po všechny dny, / skrze Ježíše Krista, / našeho Pána. / Amen.**

Kázání: J 20, 19-23

Když pak byl večer toho dne... jako by svědek víry, kterému říkáme Jan, nebyl schopen se odtrhnout od *toho dne*. Dne, kdy byl vzkříšen Ježíš. I my se od tohoto dne nemůžeme odtrhnout. I my se na památku toho dne shromažďujeme. I my s tímto dnem nemůžeme být hned tak hotovi. Nebýt tohoto dne, tak se ani nescházíme.

Učedníci byli ze *strachu před Židy shromáždění za zavřenými dveřmi*. My a oni. My – my, kteří již víme, jak Ježíš žil, a oni – ten svět. Dveře, které dělí my a oni. A ještě něco dělí učedníky od těch venku: strach.

Strach, který je pochopitelný. Budu-li svědčit o tom Nazaretském, budu trnem v oku. A opravdu; vždy, když někdo vzal vážně zprávu o Ježíši z Nazareta zvaného Kristus, nastalo rozdělení na my a oni. A někdy to končilo velkým protivenstvím až smrtí.

Ti ,oni', ten svět, který se směje zprávě o smyslu Ježíšova utrpení, o zmrtvýchvstalém Ježíši, ale i o životě z víry a z Ducha svatého. To nás někdy vhnání za zavřená dveře.

I my se mnohdy bojíme s touto zprávou vyjít ven ze zavřených dveří. Je nám tak dobře za těmi zavřenými dveřmi našeho vyprávění. Je nám tak dobře v církevním prostředí, kde každý má své jisté. Tak, a do této situace přichází Ježíš, jak čteme:

Přišel a postavil se uprostřed nich... Žádné vepředu, žádné stranou, žádné na vyvýšeném místě. Ježíš je uprostřed těch, které navštěvuje. Tam je Ježíšovo místo. *Přišel a postavil se*. Ježíš přichází mezi učedníky. My víme, že učedníci selhali, že se rozutekli. Víme i to, že ten nejlepší a nejpřednější z nich – Petr – zapřel. Tak k těmto svým svědkům vzkříšený Ježíš přichází. Ježíš nepřichází jen k těm mravně bezúhonným. Nepřichází ani pouze k těm, kteří vždycky všechno dobře vědí a v každé situaci jsou těmi vědoucími, v každé situaci ob stojí.

Vzkříšený Ježíš přichází k všelijak strachem sevřeným, utrápeným, bojácným, slabým. Přichází k nám, chce býti uprostřed nás.

Pokoj vám, tak zdraví učedníky. Tak zdraví nás. Předně Ježíš nepřišel učedníkům jejich pochybení vyčítat. Ani nepřišel, aby jejich černému svědomí ještě více naložil. Přichází bez ohledu na to, jak učedníci selhali ve vztahu k němu. Boží láska, která se ukázala v Ježíši, neselehala.

Ježíš přichází a zdraví pozdravem pokoje. Jako by tímto pozdravem říkal: Klid, nic se nebojte, nepřišel jsem vás soudit. Přišel jsem, abych ukázal, kam až jde Boží láska k člověku. Tato láska se nebojí utrpení, ztrát, osamocení, bolesti. Tato láska se solidarizuje s námi lidmi všelijak pochybnými, všelijak nedokonalými a nehotovými.

A to pověděv, ukázal jim ruce i bok svůj. I zradovali se učedníci, vidouce Pána. (kral.) Předně, tento pozdrav pokoje Ježíš *pověděv*. Jeho trvání je všude, kde se lidé schází. Všude tam, kde si lidé chtějí povědět příběh života, smrti i zmrtvýchvstání Ježíše.

Ježíšův příběh bez víry zmrtvýchvstání se stane jen mravním apelem, moralizováním. Ve společenstvích, kde se zvěstuje Ježíš jenom jako člověk, se někdy stává, že jsou společenstvími uzavřenými, jako učedníci za zavřenými dveřmi.

Ruce i bok zde mají právě poukázat na to, že zmrtvýchvstání je skutečností mimo náš časoprostor. Zmrtvýchvstalý Ježíš je zde představen jako člověk, který přichází ustrašené učedníky povzbudit v následování. Tak jako Ježíš následoval Boží vůli v kříži, a proto byl vzkříšen, tak učedníci mají následovat Ježíše.

Učedníci se zradovali. Dovedu si představit, že se zpiji do němoty, nebo že zpitomím, ale že se zraduji? Kraličtí vystihli změnu, která nastala s učedníky. Z poznání Ježíšovy přítomnosti se nedá nic jiného udělat než se zradovat.

Učedníci byli s Ježíšem od začátku jeho konání. Povětšinou byli nechápaví, ale budiž jim přičteno k dobru, že uvěřili v následování Ježíše. Následování Ježíše nespočívá v mluvení, ani v tom, že budeme zbožně vysedávat v kostele.

Následování je otevření se světu. Nemáme žít my a oni, ale máme žít se světem. I Ježíš byl a je součástí světa.

Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Naše svědectví nemá být o nás, ale o Bohu. Ježíš také nezvěštoval sebe, ale Boha milosrdného, Boha jednajícího. Boha, který se s člověkem solidarizuje v jeho ponížení, utrpení i smrti. Pokoj a radost, pramenící se setkání se vzkříšeným, je důsledkem tohoto setkání. Tuto zprávu má následovník Kristův roznášet po celém světě.

Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou. Svědek Jan jasně říká, co je hlavním důvodem, který vede k pokoji a radosti. Je to odpuštění. Odpuštění je dynamická síla, která vede k pokoji a radosti. V kříži a zmrtvýchvstání se tato dynamická síla naplno prosadila.

Jestliže neodpustíme, doslova zadržujeme, uchopujeme, zatýkáme či pevně držíme člověka v neodpuštění, potom se z našeho života vytrácí nejen pokoj, ale i radost. Jako bychom tuto dynamickou sílu zaškrcovali a dusili.

Ježíš nám k této činnosti dává vzácný dar. Tak jako na začátku stvoření Bůh vdechnul v chrpící člověka dech, nyní v Ježíši Kristu jsme nové stvoření. Můžeme se spolehnout na Ježíšův dar, který nám umožňuje proniknout do tajemství víry ve vzkříšení.

Píseň: 135

Oznámení

Přímluvy

Otče náš

Poslání: Fp2, 6-11

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem.

Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí,

ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.

A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Požehnání:

Hospodin ti požehnej a opatruj tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv.

Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen.

Píseň: 497